НУРИДДИН АМИНЖОН

ЙИЛЛАР ҚЎШИҒИ

(ДОСТОН)

Тошкент «Янги аср авлоди» 2014 УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

A - 37

Аминжон, Нуриддин

Йиллар қўшиғи: шеърлар / Н.Аминжон. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2014. – 56 б.

ISBN 978-9943-27-278-1

Тақдим этилаётган ушбу мўъжазгина мажмуада шоирнинг Ватанни мадҳ этиб ёзган шеърлари жамланган.

Диққатта сазовор томони, кириб келаёттан ҳар бир йилга янги ном бериш анъанаси Нуриддин Аминжон шеърларида ўзига хос бадиий ифодаларда акс эттирилган.

Китоб мутолаасидан сиз ҳам баҳраманд бўлинг.

УЎК: 821.512.133-1 КБК: 84(5Ў)7

ISBN 978-9943-27-278-1

 $^{^{\}circ}$ Нуриддин Аминжон, «Йиллар құшиғи». «Янги аср авлоди». 2014 йил.

ЮРТ МЕХРИГА ПАЙВАНД КЎНГИЛ ИЗХОРЛАРИ

Шеърият шундай серқирра, сержило ва сўз сехрининг мўъжизакор қудратини ўзига хос тарзда намоён этадиган ажиб бир оламки, унинг мавзулар қамрови гоятда кенглиги боис ҳар бир ижодкорнинг кўнгил чаманида бири-биридан нафис, бири-биридан гўзал, ранго-ранг гул-чечаклар бўй таратади.

Не-не ўлмас бадиият дурдоналарининг яратилишига асос бўлган ана шундай бархаёт мавзулардан бири хар биримизга она мехридай мўътабар, кўз қароғимиздай азиз ва оламдаги энг муқаддас гўша - Ватан мавзусидир. Шунинг учун хам хар бир шоир ўзи туғилиб ўсган она диёрининг шукухини тараннум этиб, юртдошларининг эзгу орзуларига қанот бахш этган юрт мехрини, эл қадрини, Ватан мадхини куйлашни бахт, деб билади. Озод ва обод юртимизнинг поэтик манзараларини яратишни ният қилган истеъдодли шоир Нуриддин Аминжоннинг ушбу мажмуадан ўрин олган шеърларини ўкир эканман, кўз ўнгимда истиклол қуёшининг ҳаётбахш нурларидан баҳра олган ватанимизнинг гуркираб ривожланаётган шахару қишлоқлари, серхосил боғ-роғларга бурканган водийларию бошоқлари олтиндай товланаётган чексиз буғдойзорлар намоён бўлиб, лолақизғалдоқлар сочилган қир-адирларда варрак учираётган болакайларнинг шодон қийқириғи қулоғим остида жаранглаётгандай бўлади, назаримда. Зеро, шоирнинг ҳар бир шеърида, ҳар бир мисрасида кўнглимизга ғоятда яқин, юрагимизда жўш ураётган ҳаётбахш қувватдек қудратли, орзуларимиз чаманзоридай суюкли она Диёримиз манзаралари қаламга олинган.

Нуриддин Аминжоннинг «қўшиқ» ларида мамлакатимиз мустақилликка эришган йиллардан бошлаб юртимизда амалга оширилаётган улугвор ўзгаришлар, бунёдкорлик ва яратувчанлик ишқида ёнган юртдошларимизнинг эзгу ишлари ҳамда ўзига хос миллий тараққиёт йўлидан бориб, жахон хамжамиятида ўзининг муносиб ўрнига эга бўлган она Ўзбекистонимизнинг кўзни қувонтирадиган ёрқин манзаралари тараннум этилган. Зеро, она Ватанимизнинг истиқлол йилларидан бошланган шонли тараққиёт йўлининг шеърий тасвирини яратишга илхом берган куч хам «атрофида қуёш парвона бўлган», умид ва келажак тимсолига айланган она Диёр мехридир. Шунинг учун ҳам шоир Қамчиқ довони оша ётқизилган равон йўлларнинг қурилиши ҳақидаги «Асрнинг буюк иши» шеърида ана шу илхомбахш туйгуни таърифлаб:

Кўзларни равшан этди янги ҳаёт жилваси, Сўзларда шукроналик – озодликнинг шеваси,

⁻ деб ёзади.

Дарҳаҳиҳат, тўпламни вараҳлар экансиз, бу шеърларнинг шунчаки оддий назмий асарлар эмас, балки истиҳлолимизнинг ўзига хос бадиий солномаси эканлигига ўзингиз ҳам амин бўласиз. Шоир таъбири билан айтганда, бугун юртимизнинг ҳай бир обод гўшасига ҳадам ранжида ҳилмайлик, «эл ишига барча бирдай камарбаста»лигини кўрамиз. Фидойи халҳимизнинг бунёдкорона меҳнати бугунги кунда дунёни ром айлаётганидан шукроналик туйғуси шоирнинг бир шеърида шундай тасвирланади:

Юзин очди пинҳон қолган муддаолар, Ҳурлик борки, тинмайди ҳеч бу наволар, Чиҳмоҳдамиз баланд-баланд довонларга, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

Нуриддин Аминжоннинг «Бахтномамиз», «Янги аср, хуш келдинг», «Яхши ният», «Тинчлик элчиси», «Амир Темур рухи шод», «Юксалиш», «Тақдиримсан, бахтимсан» каби шеърларини ўқир эканмиз, истиқлол қуёшидан бахра олган озод юртимизнинг гўзал ва бетакрор манзаралари, Хумо қуши қанотларига битилган ҳурлик қўшиғининг барҳаёт наволари, улуғ аждодларимизнинг эзгу ишлари ва анъаналарининг давомийлиги, нуроний отахонларимиз чеҳрасида акс этган хотиржамлик, оналар алласи орҳали мурғак кўнгилларга кўчган бокира орзулар, маънавий қадриятларимизни тиклаш ва ривожлантириш борасида амалга оширилаётган ислоҳотлар самарасидан мамнунлик, саратонни ҳам тизгинлай олган миришкор деҳқонларимизнинг

кафтидаги қут-барака тимсоли бўлиб ярқираган бошоқлар таровати ва истиқболи ойдин диёр келажаги бўлмиш ёшларимизнинг оламшумул ютуқларидан шукроналик ҳиссини туямиз.

Обод диёрнинг кўзни қувонтирадиган қиёфасини кўрган шоир «орзуларининг рўёбидан кўзлари чарогон» бўлиб, халқимизнинг ўзлигини танитмоқ имконини берган «хурликнинг умри бепоён» бўлишини тилайди:

Йиллар очди фаровонлик дастурхонини, Яширолмас кўзлар ҳайрат, ҳаяжонини, Она Замин тўкин бергач пахта, донини, Узоқ умр тилаб, алҳаб юрт Сарбонини – Ватандошим, айтадурсиз, шараф-шонини: «Қадр-ҳимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустаҳил Ўзбекистон!»

Шоирнинг «Тақдиримсан, бахтимсан» номли шеъри Ватанимиз мустақиллигининг йигирма икки йиллигига бағишлаб яратилган бўлиб, унда сахий қуёш аямай ўзининг меҳр нурини соча-ётган диёримизда ҳар тонг тарихнинг янги бир зарварағи очилаётгани, эзгу ниятларнинг рўёбга чиқаётганлиги кўнгилларга ғурур ва ифтихор бахш этиши, «Хизр назар қилган эл» фарзандларининг кўзларида мисли гавҳардек порлаган Ватан ишқи оддий бир самимият ила куйлаган Ана шу шеърдаги «Баркамол авлод ўсар қўлда имкон, иқтидор, Дунёни ром айламоқ бахти бўлган барқарор» мисралари бутун тўпламнинг асосий моҳиятини ўзида акс эттир-

гандек, назаримизда. Мамлакатимизда ҳар томонлама етук, билимли, зукко, соглом ва баркамол ёш авлодни тарбиялаб вояга етказиш учун гоят кенг имкониятлар мавжудлиги, она Диёримизнинг ёрқин келажаги йўлида амалга оширилаётган ислохотларда ёшлар фаол иштирок этаётганлиги, жахоннинг энг ривожланган мамлакатларидаги тенгдошларидан сираям кам бўлмаган ёшларимизнинг фан ва таълим, спорт ва маданият сохасида эришаётган оламшумул ютуқлари бугун ҳаммамизни бирдек қувонтирмоқда. Зеро, шоир Нуриддин Аминжон ҳам ҳар биримизнинг кўнгил уйимизга айланган Она-Ватан мехрини куйлаш орқали оддийгина ўзбекона ташбехлар ила тасвирланган улугвор тараққиётимиздан ғурурланиш ва юртимизни кўз қорачиғидай асраш ғоясини ёшлар қалбига янада чуқурроқ сингдиришга ўз хиссасини қўшишни ният қилган.

Халқимизда, «Ният қилсанг, етарсан» деган гап бор. Ўйлаймизки, жаннатмакон юртимиз – она Ўзбекистонимизни дилдан севган ва унинг ҳар бир ҳудудида амалга оширилаётган улуғвор ўзгаришларни кўриб ҳалби ҳаяжондан осмон ҳадар юксалган шоир Нуриддин Аминжоннинг самимиятга йўгрилган шеърларидан тузилган мазкур тўплами китобхонларнинг кўнгил мулкига айланади.

Маматқул ЖЎРАЕВ, филология фанлари доктори, профессор

1991 ЙИЛ 31 АВГУСТ

Қалбни гар булоқ десак шукрона оқиб чиқди, Юртбошим залдагилар кўзига боқиб чиқди.

Хеч бир замон кўрмаган вокеа очди жамол, Аллох сийлаган САРБОН эълон килди: ИСТИКЛОЛ!

Минбар қалқди, шу куни қалқиди ЎЗБЕКИСТОН, МУСТАҚИЛЛИК сўзидан қуёшдек балқди жахон.

Шу кундан эътиборан равонлашди йўлимиз, Озодликнинг мадхида толиқмайди тилимиз.

ЕТДИК ШУНДАЙ ЗАМОНЛАРГА

Йўлим ёруг, ўрин йўқдир туманларга, Вафо мезон, алданмайман гумонларга, Қақдан сўрай, берсин инсоф ёмонларга, Эрк қуёши кулди бизнинг томонларда, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

Аршга етди бомдоддаги илтижолар, Юзин очди пинхон қолган муддаолар, Хурлик борки, тинмайди ҳеч бу наволар, Чиқмоқдамиз баланд-баланд довонларга, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

Тақдир бизни ҳар томонга учирдику, Солномадан мутеликни ўчирдику, Дилда борин тилимизга кўчирдику, Учмагаймиз турли-туман бўҳтонларга, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

Келгусимиз қад ростлагай аста-аста, Эркпарварлар қўлидадур яловдаста, Эл ишига барча бирдай камарбаста, Энди Аллох дуч қилмасин тўфонларга, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

Ер шарининг энг тўрида ўрнимиз бор, Юракдаги орзуларга бу дунё тор, Истиклолдан умидимиз чин устувор, Кел, Нуриддин, илҳоминг бер хушхонларга, Шукрларким, етдик шундай замонларга.

ОЗОД ЮРТ ТИМСОЛЛАРИ

Истиқлолнинг қуёши нурлантирди барчани, Имконият калити очди барча дарчани. Озод юрт тимсолларин яратмоқ олий ният. Байрогимиз тугилди, бу рамзи голибият. Гербимизда қанотин Ҳумо очиб турибди, Пахта, бугдой ҳам водий чирой сочиб турибди. Мадҳиямиз яралиб, тилларга кўчиб кетди, Бизга хайрихоҳ эллар сатҳини қучиб кетди. Саккизинчи декабрь бахтномамиз кунидир, Халҳнинг бахти қомуснинг асосий мазмунидир.

БАХТНОМАМИЗ

Кўкда офтоб нур сочса, Ерда Қомус нур сочар. Биз борар келажакка, Бахтномамиз йўл очар.

Ҳақ-ҳуқуқлар қомуси, Абад яшаб қолғуси. Адолат шеваларин, Кўнгилларга солғуси.

Оталарнинг бардоши, Оналар сабр тоши – Кутган манба шу китоб, Қалбларнинг эрк қуёши.

Сўзлар дури унда жам, Кўзлар нури унда жам. Оқиллар заковати, Эл ғурури унда жам.

У асрлар ошади, Аср-умр қўшади. Ўқиган соҳиб китоб, Фикри бойиб, жўшади.

Дўстим, қолмасдан ғофил, Бу китобни тавоф қил. Доно-ю зукколигинг, Авлодингга қолар, бил!

АСРНИНГ БУЮК ИШИ

Пойтахт билан водийни боглар йўли ўйланди, Юртбошимиз бош бўлиб, режа ишга бойланди. «Бор кучимиз «Қамчиқ»нинг кўксин тешиб ўтади, Водийлик юртдош шунда йўл вақтидан ютади». Довон аввал қайсарлик шаштини ушлаб турди, Йўлкурарлар қайсарнинг кўксига муштлаб кўрди. Мушт еган тог багрини очиб берди тоннелга, Ана энди равон йўл хизмат бошлади элга. Йигирманчи асрнинг сўнгги буюк иши шу, Иншоот Бош меъморин эл-юрт алқайди мангу.

Тўққиз бахорни кўрдик, тўққиз ёз ҳам кулди хуш, Истиклолий хар бир йил онгга жойлади улуш. Кўзларни равшан этди янги хаёт жилваси, Сўзларда шукроналик - озодликнинг шеваси. Иқтисод, молияни яхши билган Юртбошим, Темур бобом йўригин ният қилган Юртбошим, Атрофига тўплади илгор фикр кадрни, Улар кўзида кўрди содикликни, кадрни. Тарк айлади кўзларни ором берар уйқулар, Сингди режалар аро рўёб топар орзулар. Хар сохага эътибор, ислохотлар бошланди, Fанимлар юзи қаро нигоҳлари ёшланди. Истиклолим кундан-кун ўсди, шахдам қадамли, «Наврўз»у «Мустақиллик куни» каби байрамли. Аср охирлаб борар, янгиси хурлик асри, Юртнинг бутун дунёга донги машхурлик асри.

ЯНГИ АСР, ХУШ КЕЛДИНГ

Янги аср хуш келдинг кулиб, Багринг эзгу мақсадга тўлиб. Қуёш кезар парвонанг бўлиб, Асрий орзу сенда кулажак, Сен умидсан, сенсан келажак.

Сен улғайиб сония сайин, Кучга тўлиб бормоғинг тайин. Мадҳингга шеър, куйлар бойлайин. Асрий орзу сенда кулажак, Сен умидсан, сенсан келажак.

Хар кунингда гуллайди армон, Истиклолга битилгай достон. Эркпарварлар қалбида туғён, Асрий орзу сенда кулажак, Сен умидсан, сенсан келажак.

Ўзбек деган ўғлинг қадди ғоз, Илдам борар режаси парвоз. Яхши ният ҳамроҳу ҳамроз, Асрий орзу сенда кулажак, Сен умидсан, сенсан келажак.

Диллар аро иймон барқарор, Сенда топар қадр, эътибор. Нуриддин ҳам сенга бўлиб ёр, Асрий орзу сенда кулажак, Сен умидсан, сенсан келажак.

ткин ишхк

Кирдик янги асрга бир олам ният билан, Кутиб олди аср хам қутлаб хуррият билан. Мевага кирди, шукр мустақиллик нихоли, Хар эришган ютукда келажакнинг висоли. Кундан-кунга янги тус олиб борар шахарлар, Қишлоқларга қут ёғар, меҳнат кутар саҳарлар. Кўтаринки кайфият бошқаради инсонни, Самарали ишларга сарф этишар хар онни. Уқуви борки инсон ҳаётини созлади, Дастурхонин тўкинлаб, уйини пардозлади. «Яхши ният – ярим мол» нақлига ким амалда, Ният қилиб иш бошлар бўлса сахар махалда, Иши топиб барорин оиласини шод этди, Мустақиллик неъматин қадрига энди етди. Зулм кўрган боболар қалби дарёдай тошиқ, Аллохга шукроналар улар айтган хар қўшиқ.

БАХТИНГ БАРҚАРОР БЎЛСИН

Ватаним, сенда азиз авлиёлар изи бор, Темур бобом қолдирган панду ўгит сўзи бор. Муслимларинг ғурурли, чунки сенинг бағрингда, Аллоҳим нозил этган илк Қуръоннинг ўзи бор.

Мехр сочар қуёш ҳам сендек буюк Ватанга, Қатағондан кўнгли чок, бағри куюк Ватанга. Хизр назар қилган эл қадрингга жон садаға, Айланолдинг озод, ҳур, обод, суюк Ватанга.

Шон-шуҳратинг қамрови ўраб олгай дунёни, Бойликларинг қудрати сўраб қолгай дунёни. Танлаган тўгри йўлинг элим, порлоқ, фаровон, Келган ҳар омад, ютуқ яйратар ер, самони.

Дуо қилгай оталар: «Тинчлик доим ёр бўлсин, Заминда ЎЗБЕКИСТОН жаннати диёр бўлсин». Дуолар инобатин Аллох қилиб мағфират, Яловбардор ўзбекнинг бахти барқарор бўлсин!

тинчлик элчиси

Дунёни тан олдирмоқ йўлининг бири спорт, Лолу ҳайрон қолдирмоқ олий тадбири спорт. Пойтахт ҳусну чиройин довруги олам аро, Келганки кетолмайди, томошалаб, маҳлиё. «Спорт – тинчлик элчиси» шиори ҳақ айтилган, Спорт ривожли юртда моддий равнақ айтилган. Юртбошимиз шахт ила спортга йўл очдилар, Теннис корти қурилди, омадга қўл очдилар. Қизу йигитларимиз ўрганмоққа юз тутди, Жахон кортларида ҳам ўйнамоққа кўз тутди. Ирода, Ойгул, Денис номин бугун ким билмас, Уларга ишонамиз, бизларни мулзам қилмас. «Тошкент челленжер» ҳамда «Тошкент опен» муттасил,

Теннис қиролларини чорлаб туради ҳар йил.

Хар шахру хар туманда спорт саройи битди, Ёшлар оқими тинмай махоратин бойитди. Сув спорти оммавий тус олди-ку кундан-кун, Ким сув билан дўстлашса тани соғ, умри гулгун. Синхрон сузишгача юрт шаънига шон қўшди, «Сув париси» – малаклар сувда вулқондай жўшди. «Ўзбек кураши» кирди халқаролик сафига, **Голиблик** ҳам ёнбосди юртдошлар тарафига. Қизларимиз соғ ҳамда ўссин дея қоматли, Бўлсин дунёда барча гўзаллардан омадли, Бадиий гимнастикага қаратилди эътибор, Гулюзларни кўрмоққа бугун олам интизор. Ташкил этилди дунё тажрибаси билмаган, Хеч мамлакат то хануз татбигини қилмаган, Уч босқичга бўлинди махоратнинг зинаси, Ундаги чемпионлар ўзбегим хазинаси. Биринчи босқич «Умид ниҳоллари» номланди, Иккинчиси «Баркамол авлод» да давомланди. «Универсиада» дея аталди сўнгги босқич, Энди дунё бахсида голиблик шаробин ич.

Футбол кексаю ёшнинг хаёлини боглади, Ёшларимиз шиддати ишқибозни чоглади. Осиёда чемпион бўлиш бахти ёр бўлди, Эл ишончи уларга доим мададкор бўлди.

Хайратланмай илож йўқ, ногирон мард ўглонлар, Ер юзида энг устун, тўп сурар чемпионлар. Халқаро андозага мос бир зарур ўйингох, Дея Юртбоши мақсад билдирдилар баногох. Чилонзорнинг кўксида қад ростлади иншоот, Хусну тароватига боқиб тўймас коинот. «Бунёдкор»нинг Бош меъмор бунёдкорига рахмат,

Улар кутар чемпион бўлмоқликка кафолат. Бу ниятнинг рўёбин ўсмирлар этди бажо, Ярим финалга чиқди ўйинда дунё аро. Спорт маликаси ҳам байдарка, тош кўтариш, Каратэ, таэквандо, баҳсида бош кўтариш, Ўлкамизда ривожда спортнинг барча тури, Юртимизда етишди боксчиларнинг зўри. Ўткирбек Ҳайдаровнинг зарбалари дош талаб, Рақиблар кетди икки кўзларига ёш қалаб. Маҳаматқодир этди рақиб ҳолин паришон, «Андижон мактаби»дан чиқди қанча чемпион,

ШОХСУПАНИНГ ТЎРИДА

Андижоннинг сувларидан қониб ичган, Андижоннинг сойларида шодон кечган. Ёшлигидан ҳатто тушда бокс тушиб, Баҳсларнинг тугунини зумда ечган. Юртдошимиз жаҳоннинг энг зўри бўлди, Унинг жойи шоҳсупанинг тўри бўлди.

Тенглар ичра ғалабанинг гаштин суриб, Енгилмаслар тақдирини сўлга буриб, Рақибининг кўзларига боққанча тик, Ринг ичинда голибликдан четга суриб, Юртдошимиз жаҳоннинг энг зўри бўлди, Унинг жойи шоҳсупанинг тўри бўлди.

Боксчининг бўйдорига қарши чиқиб, Аниқ-аниқ зарба билан ҳисоб йиғиб, Танҳолигин тан олмаган инсон борми, Барча қутлар, омад тилар қўлин сиқиб. Юртдошимиз жаҳоннинг энг зўри бўлди, Унинг жойи шоҳсупанинг тўри бўлди.

Ўзбекистон мадҳияси мадор бўлиб, Ишончимиз қалб тўрида тумор бўлиб, Ватанининг байрогини кўз-кўз этиб, Ҳамюртларин дуосига иқрор бўлиб, Андижонлик жаҳоннинг энг зўри бўлди, Унинг жойи шоҳсупанинг тўри бўлди.

ўздэу авто

Равон йўллар танобин тортмоққа авто керак, Ўз автосин минмоққа иштиёқ сезар юрак. Юртбоши бу ниятнинг ечимига бош бўлди, Асакада «ЎзДЭУ» саноат-қуёш бўлди. Мамлакат кўчаларин файзига файз қўшилди, «Тико», «Нексия», «Дамас» узоқни яқин қилди. Метроси йўқ шаҳарлар метро йўқ деб ўксимас, Метронинг хизматини бажо қилмоқда «Дамас».

ЕЧИМ

Муаммолар бесаноқ, топмоқ керак тадбирин, «Энг зарури иккита», дея Сарбон олди тин. «Еримиз жаннатмакон, остида нефтли уммон, Пахта териб олингач ортидан сепайлик дон». Нефтни қайта ишловчи корхоналар очди кўз Юртбоши режасига ғаллакорлар берди сўз. Ўзимизнинг ёқилғи етди, ортди, сотилди, Давлат хирмони тўлди, ўз нонимиз тотилди. Борки ноз-неъматимиз очкўзлардан қутилди, Пахтамизга харидор уйимизда кутилди. Бош эгмогимиз кутган давлатлар догда қолди, Юртбошимиз давралар тўридан ўрин олди. Дунёга йўл очилди, дунё бизга чўзди қўл, Ёшларга имтиёз бор: Юрт кез, ўқи, олим бўл!

ЁШЛАР ЁР-ЁРИ

Келди ҳурлик, кулди гул-гул ёшлигимиз, ёр-ёр, Сайрар боғда ҳумри, булбул ёшлигимиз, ёр-ёр.

Ватан ишқи кўзимизда мисли гавҳар, ёр-ёр, Ҳамроҳимиз одоб-ахлоқ, илму ҳунар, ёр-ёр.

Устоз меҳри қуёш бўлиб, таратар нур, ёр-ёр, Чексиз ҳаёт уммонидан терамиз дур, ёр-ёр.

Юртимизнинг келажаги бизлардурмиз, ёр-ёр, Бахт қасрини қурар ўғил-қизлардурмиз, ёр-ёр.

ОГОХЛИК МУХАММАСИ

Юртим обод, яшнагай, барчасига эл гувох, Саодати истиклол, тан олмаслик чўнг гунох. Шарофати яхшилик, асло йўкдир иштибох, Дўстим, кори қабихлар учраганда берма рох, Огохликни унутма, огох бўлу бўл огох.

Эл бойлиги – соғ авлод, барча умид шундандир, Келажакка чорловчи аҳдли, баҳтли кундандир. Қоқилиб, йиқилмоғинг бад зимистон тундандир, Тун бағрини ёрмоққа осмонда кулса ҳам моҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ бўлу бўл огоҳ.

Ўз уйингнинг тинчига кафилдурсан, сергак тур, Маҳаллангга бегона қадам қуйса, фикринг бур, Ҳайда ғафлат лашкарин, нонкурларни элдан сур, Сенинг қаҳру дастингдан душманга қазилсин чоҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ буҳу буҳ огоҳ.

Инсон ички дунёси синалади сафарда Унутма таъкидини шериклик ҳар зафарда, Дуога қўш чин дилдан ҳар шому ҳар саҳарда, Шундан сенга содиқлик аҳдида турар ҳамроҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ бўлу бўл огоҳ.

Дараларда майса йўқ, баҳор йиғлаб турмаса, Ердан ҳовур ўрлагай булут хаёл сурмаса, Лалми қолгай қовжираб у томон нам юрмаса, Табиат инжиқлиги муаммоли гоҳ-гоҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ бўлу бўл огоҳ. Фитна билан яқининг душманингга айланса, Жон томирга тиг уриб, маҳв этмоққа шайланса. Туҳмат балоси ёгиб икки қўлинг бойланса, Не тадбирга журъатинг дуч келарди баногоҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ бўлу бўл огоҳ.

Дил билан тил бирлиги Аллоҳ суйган бандада, Таъмагирлик иллати кўзи оч шармандада, Гофил бўлма, юрт ишқи жўш урадир санда-да, Нуриддин ёмонликни кўрсанг бўлма хайрихоҳ, Огоҳликни унутма, огоҳ бўлу бўл огоҳ.

ТАРАҚҚИЁТ

Бирор зот текширмайди авто олсанг, олавер, Истиклолнинг кучига энди койил колавер. Кишлокларга эътибор масаласи кўз очди, Президент бу ҳақда ўз нуткида сўз очди. «Қишлок тараккий топса юртимиз обод», – деди, «Ҳаётимиз фаровон, эл одами шод», – деди. Ер талабга ер берди, «Иморату бог кил», – деб, «Томорка кил, ризкинг эк, умрингни бой, чог кил», – деб.

Инвесторлар чорланди, ахолига иш келди, Мехнатсевар кимсага ободий турмуш келди. Бу кунларни кўрмаган аждодлар ёдга тушди, Улар ётган манзиллар қайта бунёдга тушди.

АМИР ТЕМУР РУХИ ШОД

Амир Темур рухига хурмат бажо айланди, Хақлигин тикламоққа ахли ижод шайланди. Ха, бобомиз буюк хам суюкликда хақ экан, Рухи истиклол кутиб асрлар илхак экан. Умри ўтган от миниб, юртлар олган отида, Буюк давлат барпоси хаёли қанотида. У тузган буюк юртга пойтахт эди Самарқанд, Хайрат, ғайрат манбаи ҳам шахт эди Самарқанд. Ўша давлат таланиб ўзбеклар эли қолди, Буюкликни тиклаш-чун Юртбоши ўйга толди. Тошкентнинг марказида қад ростлади чўнг хайкал, Бундай ғурур манбаин кўрмаганмиз хеч махал. Амир Темур бобомиз голибликнинг тахтида, Гўёки дер: авлодим мангу қолсин бахтида! Шу кунларга етмогин кутган эдим асрлар, Қайта салобат топди мен тиклаган қасрлар. Бир шерюрак фарзандим авлодимга бош бўлди, Минбардан қўрқмай айтди, эл армони фош бўлди. Фитналарга беписанд тўгри йўлни танлади, Эл улусни сиз-сизлаб, ғаламисни санлади. Ул бошлаган эзгулик самарин кўрмоқдаман, Сиймосида мангулик қамарин кўрмоқдаман. Тошкентда от миндирди, Самарқандда тахтдаман, Довюрак ворисимни қўллай деган ахддаман.

Темурийлар музейин қурдирганига балли, Ардокда эканимдан рухим топди тасалли».

ЮКСАЛИШ

Ўрганилди давлатлар тараққиёт йўллари, Барчасин четга сурди Президент қўллари. Ривожланиш модели «Беш тамойил» ишланди, Жорий топиб, дунёга хосиласи пешланди. Суверен давлат дея тан олдилар оқибат, Қутловлар оқимига етмайин қолди сарҳад. Ана энди ажради дўсту нодўст, бетараф, Оқилона режалар ечимин кутар саф-саф. Алломалар номини тиклашга богланди бел, Боқий иморатларга зиёратдан тинмас эл. Ички, ташқи душманлар қабих ишин бошлади, Ёлғон ваъда, мўмай пул улар қалбин тошлади. Бахт йўлига чиққан эл шахт маромин буздилар, Тинчликка рахна солиш режасини туздилар. Беназир алломалар рухларига саловот, Улар сақлашгани-чун юз ўгирди талофот Яхшиликлар тилади бизларга тўрт томонлар, Сергаклик заруратин ўргатдилар ёмонлар. «Бирни кўриб шукр қил, бирни кўриб фикр қил», Нақлига амал қилиб ўсиш топдик муттасил. Инқироз четлаб ўтди, Юртбошимиз ёруг юз, Қалби қора кимсалар ғараз отида хануз.

ТАЪЛИМ-КЕЛАЖАК

Юрт эртасин ёшларга ишонмогимиз лозим, Таълим ислохотига Юртбоши килди жазм. Ўн икки йиллик таълим таклифи маъқулланди, Коллежу лицейларда янги услуб қўлланди. Касб-хунар ўрганмоққа бел боғлади ўғил-қиз, Мактабда сўнгги уч йил хунардор айлар шаксиз. Ёшларки бор хар бири ярар Ватан корига, Юртбоши рағбат берар фидолар изхорига. Олий таълим ёшларни боскичларда синайди, Илмпарвар талаба китоб қучиб тунайди. Илмий олимпиада қай давлатда ўтса ҳам, Олтин медал олганлар элга қайтарлар шахдам. Хорижий экспертлар мактабларда бўлдилар, Чет элга солиштириб хайратларга тўлдилар. Таъмирланди, қурилди мактаблар янги-янги, Барчасида хукмрон бахтли ёшлик жаранги. Лицейлару коллежлар чорлар камолот сари, Юрт сахнида намоён Юртбошим орзулари.

ЎЛКАНИНГ ҚОН ТОМИРИ

«Ўлканинг қон томири темир йўллар», – дедилар, Узоқ туманлар халқин ташвишини едилар. Тог ораси Бойсун хам поездга кўксин очди, Темир йўл қурувчилар кенг ёздилар қулочни. Самарқандга қатнади поездлар аро ноёб, Йўлга қўйиб атаймиз номини «Афросиёб». Таъмирталаб темир йўл янгиланди мустахкам, Панжаралар йўл четин хавфсизлигига қарам. Хамдўстлик давлатлари бўлиб қолди хангу-манг, Пўлат излар гурсиллаб энди беради жаранг. Дунё бўйлаб саккизта мамлакатда бу поезд, Шулар ичра бизда хам қоладир мангу поезд. Самарқанднинг сайрига бир кунда бориб келинг, Хар шароит муҳайё поездда елдек елинг. Юртбошимнинг энг катта ниятлари бор яна, »Қамчиқ»дан поезд ўтса қиламиз тўй-тантана». Ниятлари амалин тўйин кўрмоқ ёр бўлсин, Бу ишлар самарига Аллох мададкор бўлсин.

САНЪАТ – САОДАТ

Ўзлигимиз танитмоқ мақсадидан қолмаймиз, Кимлигимиз билсинлар, мақтанишдан толмаймиз. Эътиборни дилтортар санъатга қаратамиз, Дунёни жалб этувчи лойиҳа яратамиз. Авваламбор, қурилди олий ўқув даргоҳи, Томошадан тўймайди сайёҳларнинг нигоҳи. Темур бобом қолдирган Самарқанд чиройланди, «Шарқ тароналари» ул Регистонга бойланди. Ҳар икки йил дунёнинг санъат аҳлин сараси, Келганида лол айлар Самарқанд манзараси.

Мехмонлар санъатидан бахра олгаймиз барча, Улар ташлаб кетарлар юрагидан бир парча. Устоз Тургун Алимат дутор, танбур, сатода, «Олтин нохун» бармоқда, фикри дилхуш навода, Фарангистон халқини сехрига бойлаб қайтган, Улар қалбин ўзбекнинг мехрига бойлаб қайтган. Қалбида санъат унган ёшларимиз бехисоб, Улар ахир эртамиз,бўларлар арбоб, жаноб. Истиклол мевасидан тотсин дея истикбол, Ёш истеъдодлар учун таъсис этилди «Ниҳол». Хар байрамда куйлади санъаткорлар омадли, Хуснига қуёш мафтун Барчинойдек қоматли. Мусиқа мактаблари ноёб санъат қасридир, Насиб этса бу аср куйловчилар асридир. Яна бир ноёбимиз бордир бизнинг халқ аро, Заминнинг хеч бурчида учрамайди, бу - танхо. Қўлида дўмбираси, онги китоб жовони, Ўттиз ё қирқ достонни ёд этажак имкони, Бахши-шоир аталур қиёси йўқ истеъдод, Ижрода жўшиб борар, бепарводан лаззат ёт. Уммон орти юртларда улар хам куйлаб келар, Бизнинг миллат кимлигин ғайрига сўйлаб келар. Юртбошимиз уларнинг илхоми жўшсин дея, Замон қахрамонларин достонга қўшсин дея, «Халқ бахшиси» унвонин таъсис этдилар бунёд, Муносиб бахши учун бу энг буюк мукофот.

МАЪНАВИЯТ МАДХИДА

Маънавият майдони асарларга мунтазир, Адабиёт тулпорин йўртмоқ керак беназир. Устозлар мадорини китобларга тўкканлар, Инжу излаб илхомнинг уммонига чўкканлар. Қаламга ким ошино тунда кулар мисраси, Янги ташбехлар айтиб хайрат улар мисраси. Ижодкорлик захмати кимнинг йўлин ёритар, Асари чоп этилгач толиққанин аритар. Ёшлар учун имконлар эшиклари очилди, Ижод дастурхонига илхом, мавзу сочилди. Зулфияхоним йўлин берсин учун қизларга, «Зулфия» мукофоти берилди азизларга. «Ижод» фонди тикланди, «Ижод уйи» илхомбахш, Сихатингиз созловда шифокорлар бор жонбахш. «Ижод уйи» йўлингиз пойламоқдан толмасин, Ёзилажак фикрлар армон бўлиб қолмасин.

ФЕРМЕРЛИК

Бўлиб берилди ерлар, ер билан сўзлаганга, Хосилдорлик йўлида юлдузни кўзлаганга. Бу ислохот самари кўринди хар кун сайин, «Колхоз» луғатдан ўчди, ном топилмади тайин. Дехқон хўжалик бўлди, бўлди фермер хўжалик, Ширкат ҳам деб кўрилди, оқланмади унчалик. Фермерликни танлади, кўп тармокли ибора, Рахбар тадбиркор бўлса, иш кўринар тобора. Чорвачилик, боғу роғ, балиқчилик авж олар, Паррандага талаб кўп, орзу уфқи мавж олар. Fалла, пахта майдони фермерлар нигохида, Улар дала кезади тонг ойи гувохида. Хар туп кўчат фарзанди силаб, ният тилайди, Кунда ривожин кўриб, пешонасин силайди. Аллохнинг саховати хирмонларда кулди, ха, Замин берган унумдан ҳайрат кўзга тўлди, ҳа. Етти миллиондан ошиб кетди ғалла тоннаси, Хирмонлар тинчин бузди автолар колоннаси. Пахтагирлар ташрифи оширди хосил нархин, Нарх мўлжалга келмаса бузмаймиз хирмон

Дала кезган яширмас, айтар дил, қувончини, Фермерлар оқладилар Президент ишончини.

ДОНДОР ДОНГДОРЛАРГА

Ернинг фарзанди ерни Она дер, Мехрин эмганман қона-қона дер. Кимлар бепарво, ёт бегона дер, Миришкорларни эл мардона дер, Хосил чироқдир, биз парвона дер.

Шудгорлар олгач бағрига донни, Уруғлик ўсди, қувнатиб жонни. Майдон кўкарди, жўштириб қонни, Заҳмат тортганга минг шукрона дер, Ҳосил чироқдир, биз парвона дер.

Булутлар бағри сўкилди кўп бор, Ёмғирлар тинмай тўкилди кўп бор. Бошоқлар қадди букилди кўп бор, Деҳқон жонсарак дон дурдона дер, Ҳосил чироқдир, биз парвона дер.

Қадоқ қўлларга битилгай достон, Меҳнат самари уйилган хирмон. Халқнинг раҳмати деҳқонга дармон, Соғлиқ ёр бўлсин ҳар бир жона дер, Ҳосил чироқдир, биз парвона дер.

Фермерлар бугун ёруг юз, шодлар, Дала кезганлар вақти бомдодлар. Мададкор бўлиб рухи аждодлар, Нуриддин қуллуқ гул замона дер, Хосил чирокдир, биз парвона дер

ЧЕГАРАЧИ ҚЎШИНЛАРМИЗ

Эл ишқида оқар танда қонимиз, Она замин буғдойидан нонимиз. Садқа бўлғай керак эса жонимиз, Чегарачи қўшинлармиз, қалқонмиз.

Тинчлик – бу бахт, бермагаймиз асло бой, Кундуз қуёш, тунда ҳамроҳ кўкда ой. Йўлдошимиз қорабайир – учқур той, Чегарачи қўшинлармиз, қалқонмиз.

«Мард ўғлонлар қўриқлар», – дер элимиз, Ўсиб борар истиқлолли йилимиз. Бепарволик банд айламас дилимиз, Чегарачи қўшинлармиз, қалқонмиз.

Волиданинг оқ сутини оқлаймиз, Қасамёдни дил тўрида сақлаймиз. Сарҳад бузар фарёдига боқмаймиз, Чегарачи қўшинлармиз, қалқонмиз.

Сувда, кўкда, қуруқликда кезамиз, Қанот қоқса қуш шарпасин сезамиз. Душман келса қумурсқадай эзамиз, Чегарачи қўшинлармиз, қалқонмиз.

қўшиқ

Сир ҳам Аму камаймасин оби ҳаётинг, Тин олмасин шовуллаган қушиқ – баётинг.

Табиатнинг гўзаллиги сенга ҳамоғуш, Завол топма асрларга етсин саботинг.

Қирғоқларни бузиб кетсин асов, шўхлигинг, Булутларга етар учсанг, ҳовур – ҳанотинг.

Қорли қоя сенга умр тилаб қолади, Саратон ҳам тизгинлолмас, сабоинг – бодинг.

Бободеҳқон дуоларин мустажобида, Ризқ-рўзимиз баракоти сенинг нажотинг.

Чўлу сахро, ўлкалардан мавжинг аяма Бахра олган мавжудотда кулгай муродинг.

Нуриддиннинг ҳар сўзида ҳадринг мужассам, Айтгум, банда исроф ҳилма сув бу – ҳаётинг.

ТАҚДИРИМСАН, БАХТИМСАН

Мустақиллик йигирма ёшин нишонлади, Қутламоққа келганни эъзозда меҳмонлади. Ушбу йигирма йилда юртимиз янги бўлди, Тонг уйготар чорловнинг қалбда жаранги бўлди. Йигирма бир йилликка шахдам босдик қадамни, Саодатга сарфладик ҳар дақиқа, ҳар дамни. Навбатдаги шоҳбайрам шиорланди, номланди, Шиор моҳиятидан аҳли эл илҳомланди.

Сахий қуёш аямай меҳр нурин сочади, Тарих ҳар тонг яна бир янги варақ очади. Эзгуликлар руёби кунгилларни қучади, Ғурур жушиб тилимга шундай шиор кучади, – Тақдиримсан, бахтимсан, эркин ва обод Ватан!

Хурликнинг қимматини баҳолашга сон етмас, Машаққатли йўл босдик кўздан суврати кетмас. Тараққиёт йўлимиз қай элларни лол этмас, Байналмилал, аҳилмиз, иноқлик асло йитмас, Тақдиримсан, бахтимсан, эркин ва обод Ватан!

Ривож топган давлатлар қаторида ўрни бор, Солномалар гувоҳлар бизга қандай эътибор. Баркамол авлод ўсар қўлда имкон, иқтидор, Дунёни ром айламоқ бахти бўлган барқарор, Тақдиримсан, бахтимсан, эркин ва обод Ватан!

Беш тамойил амалда асосланди йилма-йил, Бир мушт бўлиб майдонга чиққан эл зўр муттасил.

Хумо қўнгач бу элга режалар берди қосил, Бунёдкорлик авж олиб сайёхлар деган: қойил! Тақдиримсан, бахтимсан, эркин ва обод Ватан!

Дунёвий инқироз ҳам қилмади зарра асар, Фидоий халқимизнинг меҳнати тўкди самар. Барқарор тинчлик бермиш зафар кетидан зафар, Нуриддин айтаримни айтиб қилай мухтасар, Тақдиримсан, бахтимсан, эркин ва обод Ватан!

ИФТИХОР

Бизнинг фойдага ишлар сония, соату ой, Мустақиллик улғайди, ғанимга берилмас бой. Вилоятлар, туманлар, қишлоқлар марказлари, Замонавий уйсозлар қўлида кулди бари. Уйсозликда Андижон лойихаси яралди, Меъморий афзаллиги ўлка бўйлаб таралди. Қурилиш хомашёси ўзимизнинг махсулот, Четникини олмаймиз, улардан олсак уят. Тоғларимиз бағрида ўлчами йўқ мармар кон, Зеб тарқатмоқ бобида мармар ягона хамон. Марказий кўчаларнинг икки ёни уйланди. Фаровонлик йўлида ечимлар хўп ўйланди. Эхтиёжга не даркор изланмас бозор аро. Биринчи қаватга туш унда ҳар не муҳайё. Инсон манфаатига хизмат қилар ҳар соҳа, Бу юрт қадрин билмаслар моликдурлар гуноҳа. Ютуқларнинг салмоғин байрамлар кўз-кўз этар, Энди Ўзбек довруги асрлар оша етар.

ҚАДР-ҚИММАТИМ, ТАЯНЧИМ

Ўн ёшида кулиб кирган янги асрга, Юртбошимиз бунёд этган озод қасрга. Фурсат камолот улашиб улғаяр бирга, Шукроналар зийнат сочса ҳар бир тақдирга, Ватандошим, айтадурсиз: дилда боримсан – «Қадр-қимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустақил Ўзбекистон»

«Афросиёб» қисқартирди йўллар вақтини, Ёшлар суръат талаб экан кесманг шахтини, Дуогўйлар яратгандан сўранг бахтини, Саробларга қолмагай кун, кўргач нақдини, Ватандошим, айтадурсиз, дилнинг ахдини: «Қадр-қимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустақил Ўзбекистон»

Йиллар очди фаровонлик дастурхонини, Яширолмас кўзлар ҳайрат, ҳаяжонини, Она Замин тўкин бергач пахта, донини, Узоқ умр тилаб, алҳаб юрт Сарбонини, – Ватандошим, айтадурсиз, шараф-шонини: «Қадр-ҳимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустаҳил Ўзбекистон»

Амударё елкасига кўприк қўндириб, Илму фанга мехр бериб самар ундириб, Саховатга, ҳотамликка ерни кўндириб, Қувонгандан, элдош қўйгач ишни дўндириб, – Ватандошим, айтадурсиз, сўзни тиндириб: «Қадр-қимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустақил Ўзбекистон»

Иншооллох хурлик бўлғай умри бепоён, Орзуларнинг рўёбидан кўзлар чарогон, Сергакликни унутмасак ёт эрур армон, Нуриддин шеър ато этгач тўйга армугон, – Ватандошим, айтадурсиз, дилдан бегумон: «Қадр-қимматим, таянчим ва ифтихоримсан, Мустақил Ўзбекистон»

АРМУГОН

(Ном берилган йилларга бахшидалар)

«Йилдан йилнинг фарқи бор, ўттиз икки нархи бор», дейди халқимиз. Ҳар бир йилнинг ўзгача таровати, ўзгача омади, ўзгача бахти бўлар экан. Мустақиллик йилларида муҳтарам Юртбошимиз келаётган ҳар бир йилга янги ном беришни таклиф қилдилар. Натижада ҳар йил янги мазмун, янги маъно касб этди, халқимизга ғайрат, шижоат, юртимизга улкан бунёдкорлик келтирди.

Хар бирига алохида Давлат дастурлари тузилди.

Янгилик ҳамиша илҳом бахш этади. Камина ҳам навбатдаги машқларимни яхши ният билан «Армуғон» деб атадим.

1991 - «Алишер Навоий» йили

Маънолар мулкининг ҳоҳони Навоий, Магар ғазал тан эрса, жони Навоий.

Ижод заҳматига ҳаёти бахшида, Ҳазратлар карвонин сарбони Навоий.

Сўз айтган инсонлар таъзимдадирлар, Туғ тутган соҳиби қирони Навоий.

Қай дилга яратган солса ишқ озорин, Баёни дардининг имкони Навоий.

Асрлар карвони ўтди ҳам ўтажак, Туркий тил яшнаган замони Навоий.

Мусиқа илми ҳам ул зотга юз очган, «Қадри наво» дил куйи – эҳсони Навоий.

Ҳатто бир томчимас, гард эрур Нуриддин, Гард кўкка ўрласа осмони Навоий.

1993 - «Хожа Ахмад Яссавий» йили

Илми тариқат уммон, унинг тубидан Энг сара дур жавоҳир йиққан Яссавий. «Ҳикматлар»и то бугун маънолар сочиб, Маърифат чироғини ёққан Яссавий.

Йиллар карвони неча юзларга ўтди, Тилимиздан тушиб қолмади номи. Неча бир синовлар юртни тарк этди, Яссавийга насиб, ҳурлик инъоми.

1994 – «Мирзо Улугбек» йили

Темурийзодалар ичра энг закий, Буюк мунажжим ҳам давлат арбоби. Расадхона қуриб сайри самода Юлдузларга ҳамдам бўлмишдир хоби.

Эллик беш йил умр ўтмади зое, Қолдирган мероси яшар то ҳануз. Олти юз йилдирки таваллуд кунин Нишонлаб, эслагай башар то ҳануз.

1996 - «Амир Темур» йили

Юз йилда бир бора туғилар буюк, Буюклар буюги Темур бобомдир. Истиқлол ул зотни айлади суюк, Суюклар суюги Темур бобомдир.

Мазлумлар тилида зикр топди у, Мўғуллар тахтига урди зарбани. Мустақил давлатни барпо этди у, Заковати енгди ғазаб, зардани.

У тузган давлатда гуллади ҳаёт, Адолат эш бўлди ҳар сафарига. «Темур тузуклари» Ҳумодай ҳанот, Ҳамроҳдир бугун ҳам эл зафарига.

1997 - «Инсон манфаатлари» йили

Инсон манфаатларин дастурлари ишланди, Қаракатда неки бор равнаққа қилди хизмат. Юртбошим тузган улуғ режалар олқишланди, Қар бирининг асоси, халққа чексиз муҳаббат.

Ўсиш шахдам одимлар манфаатдир манзили, Гумондорлар ҳанузам иккилангани уят. Саховатга қўл берди ҳурликнинг ҳар бир йили, Миллионларнинг қўзлари сочмоқда мамнуният.

Манфаатсиз ишларга рағбат берар қани, ким? Манфаатга таянар ишбилармон, тадбиркор. Инсон фароғатига гувоҳ бўлгайдир юртим, Қўллагайдир ҳамиша яратган Парвардигор.

1998 - «Оила» йили

Туннинг таровати кулса ой ила, Даралар яшнаса ирмоқ, сой ила. Ватан фарогатин шахт қадамига, Ҳиссасин жо айлар ҳар бир оила.

Оила қуёшдай муқаддас эрур, Унга кимки бефарқ топгуси гунох. Тотувлик кимга эш, кўкрагин керур, Оила ватандир, Ватан – саждагох.

1999 - «Аёллар» йили

Ишқ оташи ёндирганда дил, Талпинарди икков муттасил. Фитна, раҳна солганда бахил, Гурур тушиб синса ҳам чил-чил, Ошиқ-маъшуқ меҳрибон, аҳил, Шакаргуфтор бўлиб икки тил, Улашади ёрига иқбол, Эсли-ҳушли, оқила аёл.

Жилмайиши мудом хуш, майин, Эритарди оҳ, симобдайин, Нолимайди қайтарсанг райин, Қул урмайди ишга билмайин. Ривож топиб кун ўтган сайин, Истиқболи кулмоғи тайин. Ранжиганда йўқотмас хаёл Эсли-ҳушли, оқила аёл.

Муқаддас, деб шеърлар тўқилиб, Давраларда такрор ўқилиб. Азизлигу ўз қадрин билиб, Уялтирмас зимдан тикилиб, Рақибини йўлдан йўқ қилиб, Ўз ёридан кўнглин тўқ қилиб, Қувнаб яшар эркин қуш мисол, Эсли-ҳушли, оқила аёл.

Интиғу зор йўл пойлаганин, Пардоз-андоз чиройлаганин, Танлаб-танлаб ёр сайлаганин, Кулгу билан ром айлаганин, Дил тўрига дил жойлаганин, Мажнунтолга сир сўйлаганин, Ёдга олиб кулади хиёл, Эсли-хушли, оқила аёл.

Меҳри қуёш, ҳамроҳ оқибат, Умр ўтар, тўхтамас фурсат. Занжир каби боғлиқ муҳаббат, Кулаверар орзулар қат-қат. Ҳурмат эрга бахш этар савлат, Ноҳушликлар қилолмас журъат, Лабзи ширин, покиза, ҳалол, Эсли-ҳушли, оқила аёл.

Йиллар қўниб бошни «қор» қилгач, Кексаликнинг гаштин ёр қилгач, Ўғил-қизлар эътибор қилгач, Тилакларин бор, тайёр қилгач, Набиралар интизор қилгач, Соғинч ўртаб беқарор қилгач, Бахт нима деб бермайди савол, Эсли-ҳушли, оқила аёл.

Аёл кулса, дунё кулгани, Завққа тўлса, дунё тўлгани, Тўйлар кўрса, бахтли бўлгани, Қахри келса, ғаним ўлгани, Юрак ютиб «хира» бўл қани, Чақноқ кўзлар махв этар сани. Нуриддин дер: топмасин завол, Эсли-хушли, оқила аёл.

2000 - «Соглом авлод» йили

Хаёт занжирининг бардавомлиги, Авлоддан-авлодга ўтару йитмас. Жисмонан согломлик бебаҳо, лекин Маънан носог фарзанд элни шод этмас.

Нияти пок бўлсин, йўли оқ бўлсин, Маърифат бўстонин терсин гулидан. Сўзлари қаймоғу кўз чақноқ бўлсин, Чалғимасин асло тўгри йўлидан.

Хурлик қуёшининг нури абад ёр Бўлмоги саломат авлод қўлида. Соглом фикрли зўр авлод боради, Келажаги буюк юртнинг йўлида.

2001 - «Оналар ва болалар» йили

Она кўнгли болада, дерлар, Шундай бўлиб яралган она. Бола кўнгли далада, дерлар, Хавотирда кутар остона.

Парвонадир фарзанди учун, Табиатнинг каромати бу. Жамлаб баъзан меҳри-ю кучин, Оттиради тонгни беуйқу.

Миллат умрин этмоқ-чун дароз, Серфарзандлик она ахдидир. Болаларга меҳри пояндоз. Гўдак – подшо, меҳр – тахтидир.

Орзу эди истиқлол, ҳурлик, Армон эди, кулди муддао. Авлодларнинг ҳаёти нурлик, Бугун бахтли яшайди дунё.

Юрт бойлиги онаю бола, Бежиз эмас юксак эътибор. Она мехри шаффоф шалола, Замин тинчу осмон бегубор.

2002 - «Қарияларни қадрлаш» йили

Сўрамадик баъзан ийманиб, Қолган чоғда фикран қийналиб.

Бурур баттол тутиб қўлимиз,Чалкаштирди тўгри йўлимиз.

Чигалликлар кундан-кун ўсди, Шошқалоқлик йўлимиз тўсди.

Етмаган чоғ биздаги ақл, Унутибмиз борлигин нақл:

«Пари билмас билганин қари, Қари дониш, зафар сарвари».

Ахир, улар карвонбоши-ку, Ниятлари тамал тоши-ку.

Кексалар – бу экан тожимиз, Баракамиз, қут-ривожимиз.

Томирларда қонлари оқар, Иймонлари – жонлари оқар.

Халол яшаб, еганлар халол, Гунох асли покликка завол.

Кўзларида толе намоён, Сўзларидан шукрона аён. Сал адашсак қўлдан тутурлар, Дуо қилиб алқаб ўтурлар.

Ассаломни қилмасак канда, Бир енгиллик сезилар танда.

Илму урфон – ўқиган, яхши. Панд-насиҳат – одобнинг нақши.

Уй тўрида бўлсин жойлари, Улар фикр хотамтойлари.

Нени эксанг ўрасан, дерлар, Хирмон бўлгач кўрасан, дерлар.

Биламизки, бу қайтар дунё, Иззат ҳурмат айни муддао.

Орзуларин ҳосили бизмиз, Истиҳлолга эшу эгизмиз.

Кўзларининг нури бизларга, Қалбларининг қўри бизларга.

Йўлларига гуллар тўшайлик, Мехр қўйиб, умр қўшайлик.

Чеҳралари кўрмасин ғамни, Дийдалари билмасин намни.

Тўрт мучангиз соғ бўлсин, деймиз, Ҳар дамингиз чоғ бўлсин, деймиз.

2003 - «Обод махалла» йили

Кўчалари саришта, Аёллари фаришта, Ўрнак бўлар ҳар ишда, Нурли, обод маҳаллам.

Қадам босмайди ғаним, Мўъжаз азиз ВАТАНим, Сенсан жаннатим маним, Қўшиқ – баёт маҳаллам.

Инсонларинг шод, маъқул, Ховлиларинг чаман, гул Бағрингдан кетмас булбул, Тилларда ёд маҳаллам.

Ёшлар ўсар қоматли, Ўқиш, ишда омадли, Саховат, саодатли, Ҳуру обод маҳаллам.

Асрлардан ўтасан, Тўйларда эл кутасан, Яхшига гул тутасан, Ҳар куни тот маҳаллам.

Яшнайвер, кўрма завол, Йўлдошингдур истиқлол, Нуриддинга бахт иқбол, Ширин ҳаёт маҳаллам.

2004 - «Мехр-мурувват» йили

Меҳр, мурувват асли Аллоҳнинг инояти, Ерда неки жонзод бор сочган улар дилига. Шаккокликка қўл берган баъзи ул нобакорлар Ҳеч бўлмаса ширин сўз бойламаслар тилига.

Оналар меҳри тенгсиз, қиёслашга йўқ ўрин, Кўзи ғамни қувади, сўзи ором бешиги. Қўли бошинг силаса юраги тўкиб қўрин, Муруввати – хазинанг, дуоси – бахт эшиги.

Оталарнинг меҳридан шерюракдир ҳар ўғлон, Ўз туғилган юртидан оёҳлари узилмас. Ота – Ватан тиргаги, фарзандин кўкси ҳалҳон, Улар ҳасамёдидан ҳалҳнинг тинчи бузилмас.

Меҳр бериб ер чопсанг мурувватин топасан, Кўзларингда кулади қут-барака хирмони. Меҳринг дариғ тутмасанг, тўйлар аро чопасан, Шул эмасми орзуинг, шу эмасми бахт кони?!

Меҳр тўкилган боғнинг ҳар тупида мурувват, Насибасин олади ҳосил ичра ҳуртлар ҳам. Бағри кенг аждодларнинг бир наҳлини хотирла: «Ниятингга яраша ризҳинг бутун, бўлмас кам».

Мехр ва мурувватга ато бўлди ушбу йил. Кўнгуллардан хасислик қочганлиги рост бўлсин. Яхшилик мехмонига мезбонлик қилсин ҳар дил, Эл-юрт фароғат топиб, кўзларда қуёш кулсин!

2005 - «Сиҳат-саломатлик» йили

Ошно бўлсин қаноат, Йироқ юрсин адоват, Тангри улашсин омад Дея: юртга саодат, Аҳли эл, бўл саломат, Саломатлик – фароғат.

Довонлардан ошмоқ бор, Дарёлардай тошмоқ бор, Манзил сари шошмоқ бор, Буюкликка шаҳодат, Аҳли эл, бўл саломат, Саломатлик – фароғат.

Хеч ким нолиш билмасин, Ишлаб толиш билмасин, Ётиб қолиш билмасин, Ривож топар табобат, Аҳли эл, бўл саломат, Саломатлик – фароғат.

Гиналар ёдланмасин, Ҳасрат зиёдланмасин, Орзу барбодланмасин, Эш бўлмасин ҳалокат, Аҳли эл, бўл саломат, Саломатлик – фароғат. Тўрт мучамиз соғ бўлсин, Ўлка бағри боғ бўлсин, Нурий дили чоғ бўлсин, Барҳам топсин надомат, Аҳли эл, бўл саломат, Саломатлик – фароғат.

2006 - «Хомийлар ва шифокорлар» йили

Элда бойлар кўпайса хомийлик авж олади, Уларнинг кўмагида камчилик топар бархам. Баъзан тиббиётимиз чора излаб, толади, Ташхис тўгри қўйилган, аммо топилмас малхам.

Таъмир талаб бинолар замонавий тусга зор, Хомийлар муруввати етди улар додига. Қасамёдга содиқлар турмади беэътибор, Шифо улашиб етди кўнгуллар ободига.

Хомийлар, шифокорлар бир-бирига эш бўлиб, Халқ соғлиғи йўлида камарбаста, фидолар. Жонга озорлар етиб келганларга пеш бўлиб, Олганлари ташаккур, топганлари дуолар.

2007 - «Ижтимоий химоя» йили

Бу йил дуо йилидур десак хато бўлмайди, Кексалару ногирон, ёлғизларга ҳимоят. Ҳиммат бобидаги бу ишлар адо бўлмайди, Қайси хориж ватанда бордир бундай иноят?!

Фаровонлик тахтига қўйилган бир зина бу, Дадил боссак қадамни мақсадимиз кулажак. Истиқлолий йил борки, бебаҳо хазина бу Келажакда атоқли солномалар бўлажак.

2008 - «Ёшлар» йили

Ўқи, ўрган, илм ол, шиорига амал қил, Ўзингни шу мақсадлар амалига қамал қил.

Бугун, эрта топилмас, ҳар дамни бил ғанимат, Куз хирмонин олмоққа, ниятингни ҳамал қил.

Тилакларинг рўёбин кўрмоққа йўл очилди, Ёшлар йилин қадрла ҳар юмушни жадал қил.

Мустақиллик фарзанди кирдинг янги асрга, Саодатинг йўлида не қилсанг ёш маҳал қил.

Мактаб сени кузатди коллеж, олийгоҳларга, Ўқувга ташнадирсан ғайратингни машъал қил.

Сенинг ўз қўшиғинг бор, оҳанглари ўзгача, Имкон топиб сўзларин маъно сочар ғазал қил.

Жисми-жонинг бехато, не истасанг муҳайё, Тил ўрганиб шууринг, фикринг бойит, гўзал қил.

2009 – «Қишлоқ тараққиёти ва фаровонлиги» йили

Қишлоқ тараққий топиб, фаровонлик құл берса, Қадриятлар тикланиб, одоб аро йұл берса. Шаҳарлардан қолишмай не изласанг муҳайё. Боғу роғлар, далалар ҳосилини мұл берса, Зарҳал ҳарфлар битилган китоб эмасми, дүстим?!

Маҳаллалар кенгайиб обод этса қишлоқни, Кўчаларда кўрмасанг оқибатга муштоқни. Фаровонлик манбаи газ, сув, чирок, йўл бўлса, Халқ талаби уйготса мутасадди мудроқни, Тараққиёт йўлида савоб эмасми, дўстим?!

Қават-қават бинолар, тўйхоналар кўз очса, Мактаб, коллеж, лицейлар келажакдан сўз очса, Тадбиркорлар мақсади равнақ топса, гулласа. Қар тонг уйлар эшигин барака, ризқ-рўз очса, Юртбошим ниятига жавоб эмасми, дўстим?!

2010 - «Баркамол авлод» йили

Авлоднинг камолоти юртнинг камолотидир. Камолот алп қоматли ёшлар тулпор отидир.

Замон берган имкондан бебахралар қолмади, Компьютер, интернетлар севган машғулотидир.

Баркамоллик жисмоний етукликка менгзалар, Спортга чорлов, даъват, сихат таргиботидир.

«Умид ниҳоллари» ҳам «Баркамол авлод»дан сўнг, «Универсиада» чаққон, ғолиблар қанотидир.

Саодатга элтгувчи йўллар ёруг, чарогон. Теран фикр, тийрак кўз ёшлар гафлат ётидир.

2011 – «Кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик» йили

«Яхши ният – ярим давлат», буни эл билар, Шун-чун инсон бир-бирига хуш тилак тилар, Лоқайдликдан ким бегона, ғазнаси кулар, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик қилар.

Маблағ бўлса, тутма қўлда, пулни пул туғар, Бой беради, кимки пулни сандиққа йиғар. Ишбилармон билмас тиним, ҳар жойга сиғар, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик қилар.

Fоя билан юрар, доим қилар ташаббус, Натижасиз ишга бермас байрамона тус, Самар берар кори ҳоли, ишлаб даб-дуруст, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик ҳилар.

Бой кўпайса, ортиб борар юртнинг бойлиги, Бўлар диёр эллар аро энг чиройлиги, Сармоя сўр, берар, тутса Хотамтойлиги, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар. Омад улар томонида ҳакамлик қилар. Бугунидан кўнгли тўқдир, эртаси порлоқ. Кундан-кунга машқи баланд, енголмас чарчоқ, Тўсқинликлар учраб турар, у голиб ҳар чоқ, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик қилар.

Хомийликка қўл урсалар олам гулистон, Боғча, мактаб таъмирланган, саришта ҳар ён, Шундайлар бор, тиригида номлари достон, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик қилар.

Ҳавас билан боқмоқ керак омад ёрларга, Нияти пок, лабзи ҳалол жон-нисорларга, Нуриддин, ёз, оҳанг боғла дутор, торларга, Тадбиркорнинг манглайини бахт нури силар, Омад улар томонида ҳакамлик қилар.

2012 - «Мустахкам оила» йили

Ота оқил йўл тутса, Зардасин ичга ютса, Гиналарин унутса, Оиланинг бахтидир.

Она кўзлари кулса, Ишқ боғидан гул юлса, Ҳар фарзанддан ўргулса, Оиланинг бахтидир. Зурёдлар бўлса қобил, Хамжихатлик – таомил, Амал топса тамойил, Оиланинг бахтидир.

Лаганда ош есалар, Барча қондош есалар, Охир, раҳмат десалар, Оиланинг бахтидир.

Қилинса пандга амал. Бўлар муаммолар ҳал, Юрмасалар бемаҳал, Оиланинг бахтидир.

Халол бўлса ҳар тишлам, Уйнинг синчи мустаҳкам. Бўлса тинчи мустаҳкам, Оиланинг баҳтидир.

2013 - «Обод турмуш» йили

Тараққиёт бор экан ҳар соҳага ривож ёр, Ўйлаганинг муҳайё бўлгай этсанг ихтиёр. Кўчаларда тирбандлик, автоулов шашқатор, Бозорларда бўш жой йўқ, инсон учун ҳар не бор.

Зиёратга борасан кўнгил таскин топади, Дўстлар висолин қўмсаб, хаёлинг тин топади. Суврати содиқ келса кўзимдан ин топади, Ганиматдир хар бир он, ғаниматдир хар дийдор.

Кулбамиз бугун қаср, файзи энди кетмайди, Саховати илоҳий бурдага зор этмайди. Тинчлигимиз дахлсиз, ғаним қўли етмайди, Обод турмуш қурмоққа Аллоҳ ўзи мададкор.

Иншоотлар рўёбин кўрган кўзларда ҳайрат, Бунёдкорлар қўлида ҳам техника, ҳам ғайрат. Посбонларга ҳавас қил, ғулғула солар ҳайбат, Ғалласин йиғиб олгач фермер бўлар пахтакор.

Машаққатга ўрин йўқ, меҳнатга техника эш, Тинчлик берган неъматдан ҳамма бирдай этар нўш. Нуриддин ҳар ғазалга шукронангни жўшиб қўш, Озод Ватанда обод яшамоғинг ифтихор.

2014 - «Соғлом бола» йили

Ота-она жони ҳалак, иситмада кичкинтой, Алаҳсирар, тулғонарди, тумов булган ҳойнаҳой. Эътиборсиз қолмаганди муздай нарса емаган, Тадориги топилмаса, берилади имкон бой.

Оиланинг тинчи зарар топди, бола зорланди, Онаизор кўзида ёш, ота ҳам озорланди. Шифокорлар қатнови тез, умид улар қўлида, Хайриятки бола кулди, кундан-кун мадорланди.

Бир оила холатидир, болажон бу Ватанда, Соғломликка эришувга кулган имкон Ватанда. Ер куррасин энг серфарзанд отасидир Юртбошим, Улар «Соғлом бола йили»н қилди эълон Ватанда.

«Соғлом муҳит яратайлик, ўссин соғлом авлодим, Мақсадимга етажакман бахтли кулса зурёдим. Соғлом танда соғ ақл, – деб айтилгани бежизмас», Юртбошим бу даъватига пайвастадир муродим.

Соғлом бола кулгу сочар, келажак бор кўзида. Мисли лола кулгу сочар икки яноқ, юзида. «Бардам, жасур, ватанпарвар, мард ўғлонлар юртига,

Соғлом бола керак», – дейди Юртбошим ҳар сўзида.

Йиллар келаверади. Инсон довон ошаверади. Унинг манглай тери билан Ватан гуллаб яшнайверади. Йилларнинг каромати қалам аҳлига ҳам илҳом бераверади, номларидан ўргулиб шеъру достонлар ёзилаверади.

МУНДАРИЖА

Юрт мехрига пайванд кўнгил изхорлари	3
1991 йил 31 август	
Етдик шундай замонларга	8
Озод юрт тимсоллари	
Бахтномамиз	
Асрнинг буюк иши	. 11
Янги аср, хуш келдинг	
Яхши ният	
Бахтинг барқарор бўлсин	. 14
Тинчлик элчиси	
Шоҳсупанинг тўрида	. 16
Ўздэу авто	
Ечим	. 18
Ёшлар ёр-ёри	. 18
Огохлик мухаммаси	. 19
Тараққиёт	
Амир темур рухи шод	. 21
Юксалиш	
Таълим-келажак	. 23
Ўлканинг қон томири	. 24
Санъат – саодат	. 24
Маънавият мадхида	. 26
Фермерлик	. 27
Дондор донгдорларга	. 28
Чегарачи қўшинлармиз	
Қушиқ	
Такдиримсан, бахтимсан	. 30
Ифтихор	
Қадр-қимматим, таянчим	. 32
АРМУГОН (ном берилган йилларга бахшидалар)	
1991 – «Алишер Навоий» йили	. 34
1993 – «Хожа Аҳмад Яссавий» йили	. 35

1994 – «Мирзо Улуғбек» йили	35
1996 – «Амир Темур» йили	36
1997 – «Инсон манфаатлари» йили	36
1998 – «Оила» йили	37
1999 – «Аёллар» йили	37
2000 – «Соғлом авлод» йили	
2001 – «Оналар ва болалар» йили	40
2002 – «Қарияларни қадрлаш» йили	
2003 – «Обод махалла» йили	43
2004 – «Мехр-мурувват» йили	
2005 – «Сиҳат-саломатлик» йили	45
2006 – «Хомийлар ва шифокорлар» йили	46
2007 – «Ижтимоий химоя» йили	47
2008 – «Ёшлар» йили	47
2009 – «Қишлоқ тараққиёти ва фаровонлиги»	
йили	48
2010 – «Баркамол авлод» йили	48
2011 – «Кичик бизнес ва хусусий тадбиркорлик»	
йили	49
2012 – «Мустаҳкам оила» йили	50
2013 – «Обод турмуш» йили	52
2014 – «Соғлом бола» йили	53

Адабий-бадиий нашр

НУРИДДИН АМИНЖОН

йиллар қўшиғи

Муҳаррир Маъмура ҚУТЛИЕВА

Бадиий муҳаррир Ҳусан МЕҲМОНОВ

Мусаҳҳиҳ Суннатилла МУСАМЕДОВ

Компьютерда саҳифаловчи Феруза БОТИРОВА

Босишга 28.04.2014 й.да рухсат этилди. Бичими 84х108 1\32. Босма тобоги 1,75. Шартли босма тобоги 2,94. Гарнитура «Bookman Cyr+Uzb». Офсет қогоз. Адади 300 нусха. Буюртма № 22. Баҳоси келишилган нархда.

«Янги аср авлоди» НММда тайёрланди ва чоп этилди. Лицензия рақами: AI № 198. 2011 йил 28.08 да берилган. 100113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.

Мурожаат учун телефонлар:

Нашр бўлими – 278-36-89; Маркетинг бўлими – 128-78-43 факс – 273-00-14; web-сайтимиз: www.yangiasr.uz e-mail: yangiasravlodi@mail.ru